Dosarul nr. 2-247/25
2-25037414-21-2-20032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

19 mai 2025 or. Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Alexandru Ciorba
grefier – Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de BC „Energbank” SA împotriva lui Ion Aramă și Ecaterina Aramă cu privire la încasarea sumei,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 19 martie 2025 (data de pe plicul poștal), BC „Energbank” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Aramă și Ecaterina Aramă, solicitând încasarea în mod solidar de la Aramă Ion și Arama Ecaterină a datoriei conform contractului de credit în sumă totală de 82 239,32 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, potrivit contractului de credit nr. *****din 31.03.2022 cu anexă (graficul de rambursare a creditului), BC „Energbank” SA a acordat lui Aramă Ion, un credit în sumă totală de 120 000 de lei, pe un termen de 60 luni, cu termenul final de rambursare la data de 31.03.2027.

Potrivit prevederilor punctelor 3.2.1 - 3.2.2 ale contractului de credit nr.*****din 31.03.2022 cu anexă (graficul de rambursare a creditului), debitorul și-a asumat obligația de a rambursa în rate suma creditului primit, prin achitarea lunară a creditului conform graficului stabilit și dobânzile calculate pentru utilizarea creditului.

A menționat că, debitorul Aramă Ion, nu și-a onorat obligațiile asumate față de creditor în baza contractului de credit menționat, și anume nu a achitat în termen și volum deplin creditul și dobânzile aferente, astfel încât la data de 11.02.2025

debitorul a acumulat potrivit calculului, o datorie bancară în sumă totală de 82 239,32 de lei, constituită din datoria la credit în mărime de 72467,46 de lei, dobândă contractuală în sumă de 4523,22 și penalitate de întârziere conform pct. 6.1. în sumă de 5248,64 de lei.

A notat că, la data semnării contractului de credit enunțat supra, și primirea mijloacelor bănești contractuale, Aramă Ion se afla în căsătorie cu Aramă Ecaterina, care a declarat pe propria răspundere că sursele creditare sunt contractate în interes de familie.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului, Nacu Marian a susținut pe deplin circumstanțele de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată, pârâții Aramă Ion și Aramă Ecaterina, au recunoscut în esență acțiunea. Aramă Ion a motivat că neexecutarea obligațiilor contractuale a rezultat din faptul că o perioadă de timp nu a fost angajat oficial în muncă, iar, în prezent este angajat și va urma achitările conform posibilităților.

Partea motivată:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată, instanța de judecată conchide că, acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul

raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform dispozițiilor prevederilor art. 10 din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art. 312 din Codul civil, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic.

Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Conform art. 774 din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi.

Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

În corespundere cu art. 775 din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

Articolul 776 din Codul civil, statuează că obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Conform art. 992 din Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Conform art. 1763 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

Conform art. 1764 alin. (1) din Codul civil, părţile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.

Conform art. 947 alin. (1)-(3) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.

Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

Din analiza materialului dosarului, la caz s-a constatat că, la 31 martie 2022 între BC „Energbank” SA și Aramă Ion a fost încheiat contractul de credit nr. *****, conform căruia, se atestă valoarea creditului acordat în sumă de 120 000 de lei, pentru o perioadă de 60 luni, cu data limită de rambursare 31 martie 2027. Tot aici, la pct. 2.1. al contractului a fost stipulat destinația creditului și anume „**refinanțare** și reparație”. Iar, din pct. 3.2.2. al contractului de credit, rezultă că, rata dobânzii contractuale este flotantă și constituie 11,5 %, de asemenea contractul la pct. 6.2. stipulează o penalitate în mărime de 0,1 % din suma indicată la pct. 1.1. în caz de neexecutare sau executare necorespunzătoare a prevederilor contractuale (f.d. 6-8).

Prin ordinul-dispoziție nr. *****din 31 martie 2022, se atestă că, BC „Energbank” SA a eliberat debitorului Aramă Ion conform contractului de credit enunțat supra, suma de 120 000 de lei (f.d. 11).

Conform calculului datoriei restante prezentat de către BC „Energbank” SA, la 11 februarie 2025, debitorul Aramă Ion are o datorie la credit în sumă de 72467,46 de lei, datorie la dobândă contractuală în mărime de 4523, 22 de lei și o datorie la penalitate de întârziere în mărime de 5248,64 de lei, iar în total suma de 82239,52 de lei (f.d. 12).

Așa fiind, după cum rezultă din materialele cauzei, pârâtul Aramă Ion deși a recunoscut acțiunea, instanța de judecată atestă că ultimul nu și-a onorat corespunzător obligațiile contractuale de restituire a creditului conform graficului prestabilit, deși avea obligația de a restitui împrumutul.

La caz, reclamantul a înaintat cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei ca fiind determinată de o neexecutare esențială a prevederilor contractului nr. *****din 31 martie 2022.

Deci, instanța de judecată conchide că, reclamantul a inițiat în instanță o acțiune cu privire la executarea silită a unor obligații contractuale, în esență solicitând instanței încasarea din contul lui Aramă Ion și Aramă Ecaterina a datoriei în mărime totală de 82239,52 de lei.

În conformitate cu prevederile art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Raportând prevederile legale menționate supra la speța dată şi având în vedere că la momentul examinării cauzei în fond, pârâtul Aramă Ion nu a prezentat instanței dovezi care ar confirma faptul lipsei datoriei față de reclamant, instanța concluzionează că cerința referitor la încasarea datoriei este întemeiată, astfel instanța va admite pretenția cu privire la încasarea sumei datorate la corpul creditului în mărime de 72467,46 de lei, datorie la dobândă contractuală în mărime de 4523, 22 de lei și penalitatea de întârziere conform pct. 6.2. al contractului în mărime de 5248,64 de lei, iar în total suma de 82239,52 de lei din contul pârâtului Aramă Ion.

Cu referire la cerința părții reclamante despre încasarea în mod solidar de la partea pârâta Aramă Ecaterina a datoriei menționate și descrise mai sus, instanța de judecată constată următoarele.

Conform art. 797 alin. (1) din Codul civil, o obligaţie solidară nu se prezumă, ci se naşte prin act juridic sau prin lege.

Așa fiind, în dreptul civil din Republica Moldova, solidaritatea între debitori nu se prezumă, ci trebuie: fie stipulată expres în contract sau fie prevăzută de lege (art. 797 alin. (1) din Codul civil).

Totodată, la caz, nu sunt aplicabile prevederile art. 24 alin. (2) din Codul familiei, or, deși, soţii răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligaţiile care au fost asumate **în interesul familiei**, instanța de judecată verificând materialele

dosarului nu atestă că, contractul de credit enunțat supra a fost efectiv contractat în interesul familiei, și dacă Aramă Ion și Aramă Ecaterina au beneficiat împreună de fonduri sau bunuri procurate cu acei bani. Or, potrivit contractului de credit enunțat, a fost încheiat doar de Aramă Ion, iar, destinația creditului atât în cerere cât și în contract a fost indicat „**refinanțare** și reparație". Prin urmare, refinanțarea unui alt credit, al cărui conținut instanței nu-i este cunoscut, denotă că, doar Aramă Ion, persoana care a contractat creditul la 31 martie 2022 răspunde față de creditor. Or, la caz, sunt importante condițiile contractului de credit refinanțat, și dacă aceste condiții au fost în interesul familiei Aramă, sau pentru alte necesități, fapte de care partea reclamantă nu a comunicat instanței de judecată. Mai mult, reclamantul nu a adus la cunoștința instanței de judecată la care dată a fost încheiat contractul de credit refinanțat (sau pentru care a fost încheiat contractul de credit litigios), acest aspect fiind de asemenea important, or, a fost acel contract încheiat în timpul căsătoriei a pârâților sau nu, chestiune care de asemenea pune la îndoială dacă pârâta Aramă Ecaterina a beneficiat prin oricare alt mod de contractul de credit care face obiectul al prezentului litigiu.

Aderent, instanța de judecată reține și faptul că, la materialele cauzei lipsește un contract de fidejusiune încheiat cu pârâta Aramă Ecaterina în vederea garantării executării contractului de credit nr. *****din 31.03.2022, iar, în ședința de judecată reprezentantul reclamantului a comunicat că un astfel de contract nu a fost încheiat, bazându-se doar pe consimțământul semnat de către Aramă Ecaterina (f.d. 21), pe care instanța de judecată nu-l poate aprecia prin prisma prevederilor art. 797 alin. (1) din Codul civil ca fiind o prevedere contractuală cu privire la solidaritatea debitorilor.

În concluzie, s-a constată că, contractul de credit nr. *****din 31.03.2022, a fost încheiat de către Aramă Ion în nume propriu, fără ca în conținutul acestuia să existe o stipulare de solidaritate. De asemenea, partea reclamantă nu a demonstrat în mod suficient că sumele împrumutate au fost utilizate în interesul comun al familiei sau că prin contractul de credit pârâții și-au asumat în mod expres răspunderea solidară. În lipsa unei dispoziții legale sau convenționale exprese care să instituie solidaritatea, instanța respinge cererea privind obligarea solidară a pârâților, în temeiul art. 797 alin. (1) din Codul civil, care prevede că – solidaritatea nu se prezumă, urma a fi indicată expres în contractul de credit sau încheierea unui contract de fidejusiune etc. Or, reclamantul ar fi trebuit să probeze, utilizarea în comun a sumelor, sau acordul expres de solidaritate, circumstanță de fapt și de drept nerealizată.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată relevă următoarele.

În corespundere cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La caz, prin acțiunea formulată s-a solicitat încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată suportate în instanța de judecată și anume suma de 3017,15 de lei cu titlu de taxă de stat și 200 lei cu titlu de taxă de timbru. Având în vedere că BC „Energbank" SA conform ordinului de plată nr. 76 din 04 martie 2025 (f.d. 1) a achitat taxa de stat în mărime de 3017,15 de lei, iar, acțiunea a fost admisă în partea solicitată, suma menționată urmează a-i fi compensată reclamantului din contul pârâtului Aramă Ion.

Totodată, potrivit ordinului de plată nr. 79 din 04 martie 2025, BC „Energbank" SA a efectuat achitarea sumei în mărime de 200 lei în contul Judecătoriei Cimișlia cu titlu de taxă de timbru (f.d. 2).

Conform art. 84 din Codul de procedură civilă, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanță, cât și în căile de atac, în temeiul legii.

Taxa de timbru se achită în contul instanțelor de judecată și se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014.

Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

În conformitate cu art. 2 alin. (1) și (2) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac.

Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie, cu excepția cazurilor prevăzute de prezenta lege.

Totodată potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024, s-a declarat neconstituțional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege." din teza întâi și textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul" din teza a doua a articolului 2 alineatul (2) din Legea taxei de stat nr. 213 din 31

iulie 2023 și textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr. 213/2023.” din teza întâi și textul „și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul” din teza a doua a articolului 84 alineatul (4) din Codul de procedură civilă.

Așa fiind, instanța de judecată consideră oportun încasarea din contul lui Aramă Ion în contul BC „Energbank” SA, a taxei de timbru achitate de reclamant în mărime de 200 lei, cu titlu de compensarea cheltuielilor de judecată suportate.

În contextul celor elucidate, judecătorul concluzionează că, cerințele reclamantului își găsesc suportul de fapt și de drept şi urmează a fi admise parțial.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Partea dispozitivă:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de BC „Energbank” SA.

Se încasează de la Ion Aramă, IDNP – *****în beneficiul BC „Energbank” SA, IDNO – 1003600008150, datoria în baza contractului de credit nr. *****din 31 martie 2022, în sumă totală de 82 239,32 (optzeci și două mii două sute treizeci și nouă, 32) de lei.

Se încasează de la Ion Aramă, IDNP – *****în beneficiul BC „Energbank” SA, IDNO – 1003600008150, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 3017,15 (trei mii șaptesprezece, 15) de lei și suma de 200 (două sute) de lei cu titlu de plată a taxei de timbru.

În rest, în partea încasării datoriei în mod solidar și de la Ecaterina Aramă, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
judecătorul Alexandru Ciorba